

1121 ¹⁷/₁₁ 16: 1. Beh. af F. t. L. om Udsætt. af den om det kgl. Teaters Stilling paabudte Revision. 1122

maalet, men navnlig paa Grund af den sidste Henvendelse til Offentligheden fra to af Teatrets mest fremtrædende Skuespillerinder. Jeg tror nu ikke, man behøver at frygte nogen Strejke i den Anledning — hvad der for øvrigt ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem selv og af den højtærede Minister —, naar en Strejke ikke efterfølges af en Boykotting, og en saadan vil Teatret sikkert ikke være udsat for, thi i samme Øjeblik, nogen gaar derfra, er der saamænd nok, der gerne vil ind paa det kgl. Teater. Imidlertid kan man ikke overse de to Skuespillerinders Henvendelse til Offentligheden, man kan ikke fuldstændig lægge den hen, thi i overordentlig varmtføjte Ord fremhæver disse Skuespillerinder den store Vanskelighed, som Skuespillere og Skuespillerinder, i alt Fald som de nu for Tiden er, paa den nuværende Scene har ved at udfolde deres Kunst i den mere intime Form. Heri har de sikkert Ret, saaledes som Habitus og Stemmehid er hos Nutidens Kunstnere. Naar nu det ærede Medlem fra Assens udtalte, at naar vi vedtager dette Lovforslag, kommer Rigsdagen ikke i de nærmeste Aar til at beskæftige sig med denne Sag, vil jeg dog tillade mig at udtale et Haab om, at dette dog kan blive Tilfældet, selv om Revisionen udsættes i 3 Aar. Det er ikke nødvendigt, at Rigsdagen kommer til at beskæftige sig med denne Sag, men jeg vil dog haabe, at Spørgsmaalet om Oprettelsen af de to Scener kan komme frem. Det glædede mig derfor meget at høre — jeg tror, det er første Gang —, at Ministeren kunde udtale, at det var saavel Regeringens som Rigsdagens Ønske, at den Adskillelse, som der her er Tale om, skulde ske. Jeg har ikke efter de tidligere Forhandlinger været ganske paa det rene med, at Sagen forholdt sig saaledes, men naar Ministeren siger det, forholder det sig selvfølgelig saaledes, at det er Regeringens og Rigsdagens Ønske, at der skal ske en saadan Adskillelse. Men naar det er Tilfældet, vil jeg haabe, at en saadan Adskillelse snart maa blive til Virkelighed, og denne Udtalelse af den højtærede Minister vil utvivlsomt virke noget beroligende paa de Kunstnere og Kunstnerinder, som er ængstelige for, at deres Kunst nu i den Tid, hvor de netop

skal være paa dens Højde, ikke kan udfoldes paa tilstrækkelig tilfredsstillende Maade under de nuværende Forhold. Jeg haaber, som sagt, at denne Udtalelse vil virke beroligende, saa at de endnu — en kort Tid maa det aabenbart være — vil finde sig i de Forhold, som i Øjeblikket findes, i Haab om, at saa den gyldne Tid oprinder, som her er profeteret dem.

Hvad Tilsynet med det kgl. Teater angaar, vil jeg sige, at man kan jo — naar man er ond — ønske meget ondt over en Minister, men at ønske ham en saa haard Straf som den, at han skulde læse alle de Produkter igennem, som bliver indsendt til det kgl. Teater, og veje og vrage dem, kunde dog ingen Mennesker falde paa. Dertil har man jo ogsaa nogle andre stakels Mennesker, Censor og saa fremdeles. Men jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) i, at naar der i Loven staar: Tilsyn fra Ministeriets Side, bør Tilsynet være effektivt i den Forstand, at det hvert Øjeblik kan komme til at træde i Virksomhed. Vi forlanger ikke, at Ministeren skal overvære en Generalprøve eller Generalprøverne i Almindelighed, men naar han paa Teatret ser en Forestilling, som efter hans Mening er af en saadan Beskaffenhed, at den ikke bør opføres paa det kgl. Teater, vil det være naturligt, om han i et saadant enkelt Tilfælde griber ind umiddelbart efter Forestillingen, saa at en Gentagelse ikke finder Sted. Naar nemlig en Minister har dette Princip at gribe ind, vil det virke forebyggende, virke saaledes paa en Teaterdirektion, at den ikke vil udsætte sig for, at en saadan Indgriben finder Sted, men i Tide vil undlade at træffe saadanne Dispositioner, som kunde nødvendiggøre et saadant Indgreb. Det vil den undlade ikke blot af kunstneriske Hensyn, men ogsaa af økonomiske, for det bliver ikke morsomt for en Teaterdirektion, at den gentagne Gange lader Forestillinger løbe af Stabelen, som ved blot at have været opført en enkelt eller enkelte Gange har paaført Teatret store Udgifter.

Det foreliggende Lovforslag vil nu sikkert blive vedtaget med Tilslutning fra alle Sider, men jeg haaber altsaa, at det er Meningen, at Ønsket om en Adskillelse i to Scener skal blive virkeliggjort, at man